

ПРАЦЯ

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА ЧАСОПИСЬ У БРАЗИЛІЇ

Виходить кожного четверга о 8-ій год. рано.

ВИДАЄ: ВИДАВНИЧА СПІЛКА.

„ПРАЦЯ“

Український просвітно-економічний тижневник у Бразилії.

ПЕРЕДПЛАТА У БРАЗИЛІЇ:

Річно 8\$ піврічно 5\$
 Для Галичини 72 кор.
 Для України 36 руб.
 Для п. Америки 2.50 дол.
 Для Канади 2.50 дол.
 Для Аргентини 6 пез.

„PRACIA“

Jornal semanal para os Ukrainos no Brazil.
 Publica-se em Prudentopolis ás Quintas Feiras.

Дрібні оголошення по 100 рс. від стиха. Більші по 200 рс. За всякі оголошення платиться з гори.

PRACIA

Prudentopolis —:— Parana

Ми Українці до смертю
 В нас є сила Коавків!

Не роздучать нас ні море,
 Ні межі чужих країв. Гимн ам. Укр.

До всіх Українців в Бразилії.

ВИСОКОПОВАЖАНІ БРАТТЯ
 УКРАЇНЦІ В БРАЗИЛІЇ.

Коли глянем на сей сьвіт, в теперішній час, мусим сказати, що жаден народ тільки не переніс лиха що наш український нарід. Закутий сей народ, замкнений, слова правди не дадуть Йому сказати. Над головою нашої любої Вітчизни завис меч ката-Ляха.

Що діється в нашому краєви, сего перо наше не всилі описати!

Кождої днини доходять вісти сумні тай навіть лютий ворог не може заперечити. Кілько вязниць,

кілько кайдан, а кілько смерти наш нарід переносить. Много вдів убогих, велике число дрібної дітвори не має даху, не має до уст що вложити. Варвари-Ляхи не шанують наших сьвятощів, нищать наші церкви, наш обряд, молодіж не допускають до науки а навіть нападають на тих що гірко дещо за працювали собі, тай з того обкрадають.

На вигнанню наші герої сидять, а на рідній землі господарить ворог.

Положим кінець мученичеству нашого народу в Галичині нашими власними силами, нашою власною жертвою. Даймо доказ, що в нас еще не закамінли серця. Покажیم

ворогови, що в нас сила еще не мала. Покажیم, що нам дорогі наші міста, наші села, наші поля, що нам дорогі сі могили наших безсмертних героїв.

Як раз тепер маємо нагоду.

Правительство Галицької України розписало пожичку Народної Оборони. Оно віднеслось з просьбою і до нас. Сі гроші, що зложимо не суть они страчені, бо правительство Петрушевича дає левну за поруку, що спатить їх, коли вирве Галицьку країну з кіхтів ляцьких.

Не стіймо з заложиними руками бо тепер на се не час.

За правительством Петрушевича стоїть весь Галицький нарід. Руки

Правительства чисті, а праця їх чесна і совісна.

Кожний щиро люблячий свою землю не відмовиться від сего обовязку, хиба ворог буде глухий на сей заклик.

Гроші слати на адресу:

Diplomatic Representative of Galicia
 Financial Department 1901 Columbia Road. N. W.

Washington D. C. America

ЗА ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ПОЗИЧКИ НАРОДНОЇ В БРАЗИЛІЇ

О. Марніян Шкірпан ЧСВВ. полк. І. Лех заст. голови.

Оп. Мартинець о. Евст. Турковид ЧСВВ. секретар. касиер.

Гр. Тарашук, контрольори Вис. Войтович.

УКРАЇНЦІ В БРАЗИЛІЇ СКЛАДАЙТЕ

ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

До Вас, Уроженці Східної Галичини, деб Вас не кинула доля, звертаємося отсім в справі позички для Оборони нашої Рідної Землі.

Звертаємося перший раз, хоч та Наша Рідна Земля вже третій рік стогне під найтяжшим ярмом, якого, досі не зазнала ніяка країна.

Там у Східній Галичині гинуть забивають у польських льохах і темницях наші найкращі люди, катовані Поляками до смерті!

до капіталу довжного по трийцять роках, числячи від реченця платности.

8. Позичку сплатиться протягом десяти років від часу переяття влади правним правительством на території Галицької Республіки через вильосування. Вильосування відбувається в грудні і кожного року а спату вильосованих записів передається 1. червня, що слідувати-ме після вильосування. Вильосовані серії будуть оповіщені що року в урядовій часописі.

Звертаємося отим в справі позички для Оборони нашої Рідної Землі.

Звертаємося перший раз, хоч та Наша Рідна Земля вже третій рік стогне під найтяжшим ярмом, якого, досі не зазнала ніяка країна.

Там у Східній Галичині гинуть забивають у польських льохах і темницях наші найкращі люди, катовані Поляками до смерті!

Там у Східній Галичині виграбовують польські жандарми до сорочки наших селян і робітників.

Там у Східній Галичині волочать польські жовніри кінями наші осирочені жінки і діти!

Там у Східній Галичині не допускають Поляки до університету нашої молоді вже третій рік!

Там у Східній Галичині вигублює Польща ціле наше плем'я!

Простими словами подаємо Вам до відома цю страшну правду і кличемо до Вас:

Нехай кождий з Вас причиниться до вирвання Рідного Краю зі страшного польського ярма.

На цю велику ціль треба фондів. А ті фонди можуть і повинні зложити ті, що не сидять у польській тюрмі.

Політична акція в справі визволення Галичини вимагає дальшої невсипущої дипломатичної і політичної праці за кордоном. Однак як раз тепер вичерпалися наші фонди. Бо присутні не було жадних, та ще мільони треба було посилати на влекшення долі наших мучеників в краю. Цілий світ інформували ми до цього про нашу визвольну боротьбу та про те, що діється у Східній Галичині, і таки добилися того, що Союз Народів узнав Галичину як окрему від Польщі державну територію. І як раз тепер треба справу довести до кінця: до міжнародного визнання незалежної Галицької Держави та впровадження її в життя! Тому тепер треба скріпленої політичної і дипломатичної праці, щоб осягнути на ділі незалежну Галицьку Державу, в якій всі її народи матимуть повну свободу.

ДЛЯ ОСЯГНЕННЯ ПОТРІБНИХ ФОНДІВ ПОСТАНОВЛЯЄТЬСЯ:

1. Згідно з рішенням Президента Галицької Української Національної Ради з 21. червня 1921 р. ч. 368 Пре. Д. розписується позичку Національної Оборони в ВИСОТІ СТО ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ.

2. Позичка Національної Оборони являється десятилітною, уморитою і 6-відсотковою.

3. Записи на позичку Національної Оборони відбуватимуться через вложення відносно в Америці квоти в готівці на ТИМЧАСОВІ ПОСВІДКИ в бюрох легітимованих до цього українських Установ а то: кредитових товариствах, банках, союзах, і пр. організаціях.

4. На основі тимчасових посвідок видаватимуться дефітивні довжні записи без ніяких доплат у цих самих інституціях, які видали тимчасові посвідки.

5. Довжні записи виготовлені на 5 — 10 — 25 — 50 — 100 долларів будуть підписані фінансовою Комісією і Контрольною Комісією Галицької Національної Ради.

6. Від довжних записів Позички Національної Оборони платимуться відсотки по 6 проц. від сто на рік, починаючи від 6-го місяця після переняття влади правним правительством на території Галицької Республіки в піврічних ратах 1. червня і 1. грудня кожного року.

7. Право в довжного запису Позичка Національної Оборони гасне в наслідок задавлення: що до відсотків по трьох роках, а що-

тності.
8. Позичку сплатиться протягом десяти років від часу переняття влади правним правительством на території Галицької Республіки через вильосування. Вильосування відбувається в грудні і кожного року а спату вильосованих записів передається 1. червня, що слідувати-ме після вильосування. Вильосовані серії будуть оповіщені що року в урядовій часописи.

9. Перше вильосування відбудеться до двох літ після переняття влади правительством Галицької Республіки.

10. Кожного часу може бути піднесене число вильосувань. Також може бути сплачена останна квота Позички Національної Оборони без вильосування придержуючися трьох місячного речинця виповідження. Виповідження оповіщується в урядовій часописи.

11. З днем платности вильосованих довжних записів кінчиться дальше їх процентування і тому при відборі вложеного капіталу мається звернути разом з довжними записками також всі приваложні до них купони.

12. Ті, що зложать Позичку Національної Оборони що найменше в висоті СТО долларів, будуть мати:

а) право першенства в набуванню землі при парцеляції:

б) полекші при відбудові своїх осель і при мілорації рілі, та інші управлення, що будуть признані правительством на території Галицької Республіки.

В часі, коли рішається доля Українського Народу нехай ніхто не оставить на своїм сумлінню гріха, що не причинився до освободження Рідного Краю.

Може якраз його гріш буде тою лептою, що pomoже нам вдержати до кінця у слухній боротьбі за праведливість і свободу.

ДР. ПЕТРУШЕВИЧ

Президент Галицької Української Національної Ради.

1. ДР. КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ вл. р.	4. СТЕФАН ВИТНИЦЬКИЙ вл. р.
2. ВОЛ. СІНГАЛЕВИЧ вл. р.	5. ДР. РОМ. ПЕРФЕЦЬКИЙ вл. р.
3. ДР. ОСИП НАЗАРУК вл. р.	6. ОСИП ГАНІНЧАК вл. р.
7. ДР. СЕЛЕЗІНКА вл. р.	

За Фінансову Комісію:
МИРОН ГАВРИСЕВИЧ, вл. р.

За Контрольну Комісію:
ОП. СЕРОІЧКОВСЬКИЙ вл. р.

До українського громадянства в Бразилії.

На основі рішення Президента Галицької Національної Ради з дня 21. червня 1921 р. ч. 368 през. Д. розписав на Америку в цілі здобуття і закріплення незалежності Галицької Держави ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ якої перший випуск виносить СТО ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ.

Переведення цієї позички поручено ФІНАНСОВО-ТОРГОВЕЛЬНИЙ МІСІЇ, яка входить в склад нашого Дипломатичного Представництва в Вашингтоні та урядуетамже як: Відділ П.

Хто хоче підписати Позичку Національної Оборони нехай перешле відповідну квоту через пошту або

чек до фінансово-торговельного Відділу на адресу:

Diplomatic Representative of Galicia
Financial Department 1901 Columbia Road N. W.

Washington, D. C. America.
та подати своє ім'я та точну адресу. По одержанню готівки перешлеться йому сейчас ТИМЧАСОВИЙ ЗАПИС.

За всіма інформаціями та порадами належить звертатися до фінторг. Відділу нашого Дипломатичного Представництва в Вашингтоні.

В Вашингтоні, дня 21. липня 1921 р.

ЗА ФІНАНСОВО-ТОРГОВЕЛЬНИЙ ВІДДІЛ:

Др. Р. Березовський Др. Л. Януга-

Головний Комітет По- зички Національної Оборони в Бразилії.

Дня 21. с. м. зараз по Сл. Божій збулись у Прудентополи в салі „Народного Дому“ збори в ціли Народної Позички. Народу зійшлося як ніколи. Серед найбільшої тиші отворили збори Впр. о. Евстахій ЧСВВ. пропонуючи на предсідателя зборів Впр. о. Ігумена Маркіяна Шкірпана; на заст. предс. П. Полк. Івана Леха а на секретаря п. Ол. Мартинця. Народ згодився. О. Евстахій перші забрали голос, пояснюючи коротко ціль зборів. В своїй бесіді представили біду в старому краєви, біду нашого Галицького Уряду, котрий серед тяжких обставин боресь вірно, без найменшого закиду за справу святу, за незалежність і свободу галицького народу. Відтак вияснили справу позички. Народ слухав уважно, з напруженням кожного слова. По різних дискусіях приступлено до вибору Головного Комітету Позички Українців в Бразилії.

До Виділу увійшли:

Впр. о. М. Шкірпан ЧСВВ, голова;
П. Полк. Іван Лех, заст. голови;
П. Олекса Мартинець, секретар;
Впр. о. Евстахій Турковид, касієр;
ПП. В. Войтович, Г. Тарашук, контрольори.

Відтак ухвалено, щоби ПП. Комітетові Українського Дня були назначені по всіх оселях, котрі занялись збіркою цієї позички.

В виду цього проситься увесь комітет Українського Дня з прочих осель, щоби були ласкаві пояснити та заохотити загаль до цієї позички.

Всякі звіти проситься слати до Ред. „Праці“.

Треба пам'ятати, що Українці в Америці, в Канаді ревно працюють в тім ділі; не будьмо ж і ми послідні!

Пам'ятаймо, що це, мож сказати послідна поміч, послідна жертва. Робім, що в нашій силі!

Гроші треба слати банком, та на адресу...

ському селянству видали большевики перед початком ревізиції на правобережній Україні таку відозву до українського населення:

„Брати і товариші! Український совітський уряд бажає мира! Він звернувся до всіх груп української еміграції, а з окрема до уряду У. Н. Р. з пропозицією утворення єдиного національного уряду на Україні. Український совітський уряд прагне політичної самостійности України; всеж таки треба Україні налагодити політично економічний союз з братньою Московщиною. Уряд російської соціалістичної федеративної республіки йде з нами плече о плече і цеж наш обов'язок до хвилі порозуміння всіх національних гуртів дати щедрою рукою російському громадянству що гине з голоду і від пощести. Подайтеж все, що у вас мається добровільно московському братові! Ми вам даем самостійну Україну, Ви ж дайте нам хліб! Підпис Пятаков.

УКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТИ В ЧЕРНІВЦЯХ ПОЧАЛИ ГОЛОДОВИЙ СТРАЙК.

УПС. повідомляє з Чернівців: Сьогодні вже четвертий тиждень як Румуни арештували українських студентів, виділових академічного Товариства „Союз“ і до сьогодні держать їх в арешті бо мовляв слідство ще не покінчено. Тому, що минув вже досить довгий час і держать їх дуже строго, із заборонаю читання і т. п. та тому щоб прискорити закінчене слідства і засудження чи увільнення почали всі арештовані, (Павло Козак. Буцура Василь, Дудяч Іван, Кокотайло Юрій, Підгуляк І., Дмитрюк Юрій, Руснак В.) дня 1. серпня 1921 голодовий страйк.

БОЛЬШЕВИКИ ПЕРЕЙШЛИ ДНІСТЕР.

УПС. повідомляє: Агенція „Люкс“ доносить з Букарешту. В останніх трьох днях гарно озброєні большевицькі банди перейшли Дністер

чини вибухла пощесть холери.

ПОХІД ГОЛОДНИХ НА МОСКВУ.

УПС. повідомляє: Московські „Ізвестія“ подають вістку, що около 6 мільонів голодних людей залило губернії Тамбов, Пенза і Воронеж, і йдуть дальше на Москву 20. липня була ця людська лавина в Тамбові прорвала військовий кордон і спльондрувала склепи і склади. Голодні втікачі піймали коні огневої сторожі і всі коні військового відділу, що стоїть в Тамбові. Червона піхота вислана на оборону Тамбова відмовилася стріляти.

ЄДИНА НЕДІЛИМА РУСЬ.

УПС. повідомляє: „Український Вістник“ з 28. липня пише, що на большевицьких видавництвах в Росії і на Україні поміщено таку напись:

„Советская Русь єдина Сибір, Кавказ і Україна“.

А большевики навіть американські, які не бачили большевицького раю, хотять вмовити в світ що існує якась радянська Україна, а не філія московського червоного імперіялізму, котрий не менше жорстокий як царський.

Найновіші вісти.

Австрія колись могла зрівнятися з іншими державами, а нині она мала, тай і така починаєсь розлітатись. Румунія, Сербія і Чехословаччина взяла частину, але і Угри тепер частини жадають. Англія стала по стороні Австрії, але що ся нота поможе в нинішних часах?

В місті англійським Ліверполь повстали розрухи, що вчинили робітники. Много покалічено, та много арештовано.

Большевики російські стараються всіми способами збільшити Німеччину. Більша надія на се, що шкода роботи, бо Німець має добрий розум, та не послухає Троцького та его товаришів.

о. Р. Криницький

Як найдено мощі св. Сщм. Йосафата?

(Дальше).

Схизматики при зачинених дверех церкви виняли тіло Святого з під престола, знесли у церковну пивницю — замурували муrom і відійшли. І сторожили тіла Св. мов жовніри Пилатові. Перед народом говорено, що тіло Святого треба усунути з церкви а то з причини обновлення церкви.

Коли отворено церкву, народ здивований, що не бачить тіла Святого під престолом, ріжне говорив. Одні вірили, що тіло Святого скрите під землею, інші казали, що їх вивезено у глиб Росії, а який небудь був би їх здогад, де ділось тіло Святого, ніхто про се певно сказати не міг.

Се сталось в р. 1864 і від сего року ніхто нічо певного про мощі Святого не міг сказати. І хоч ціла подія скриття мощей святих була оповита глибокою тайною, однак кожний віруючий католик був сего душевного пересвідчення, що прийде година, коли в одну мить Бог відкриє народови його скарб неоцінений — святе тіло мученика Йосафата Кунцевича, Архієпископа Полоцького.

Жителі сщм. Йосафата, як оо. Гінеу, Контері, Суша, Омелян Козаневич і інші — всі вони прикінці опишу життя Святого клали, питає: »І щож сталось з тілом Святого і що буде?« Вони й відповіли самі на се питання. Так прим. о. Контері, Василян грецький з Грота Феррата відповідає »Ми маємо сильну надію, що в одну днину Бог Предобрий відкриє мощі Святого на Свою славу а народови українському, що стільки терпить, на радість і спасенє їх душ«. Як вірив сильно, сей побожний монах перед півсотки роками, те і сталось в р. 1916.

в тім ділі; не будьмо ж лідні!

Пам'ятаймо, що це, мож сказати послідна поміч, послідна жертва. Робім, що в нашій силі!

Гроші треба слати банком, та на адресу висше подану.

Підчас зборів у Прудентополи зложили на позичку слідуочі:

Теодор Малецький 50\$ — П. Полк. Іван Лех 200\$ — Павло Музика 50\$ — Іван Шаран 50\$ — Василь Шулик 50\$ — Павло Гладкий 50\$ — Йосиф Лужецький 50\$ — Теодор Кулинець 50\$ — ОО. Василяни 200\$.

Хто слідує?

ВСЯЧИНА.

Московська хитрість.

УПС. повідомляє зі Львова: Большевицька армія на Україні займається тепер реквірованням збіжа! Для замилення очей україн-

УПС. повідомляє: Агенція „Люкс“ доносить з Букарешту. В останніх трьох днях гарно озброєні большевицькі банди перейшли Дністер і машерували до північної Бесарабії. Вони тероризують населення в околиці Хотина, знищили телеграфічні і телефонічні проводи, розігнали станиці жандармерії і військові і порозбивали урядові льокалі. Інші банди розділюють бунтівницькі відозви до населення, взиваючи його до повстання. Румунські військові влади вислали проти них військо і проголосили над Хотиною стан облоги.

ХОЛЕРА НА КОРДОНІ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

УПС. повідомляє: Московські „Ізвестія“ з дня 27. липня подають офіційально, що на Поділлію саме над кордоном Східної Гали-

меччину. Більша надія на се, що шкода роботи, бо Німець має добрий розум, та не послухає Троцького та его товаришів.

В Росії голод не устає.

Провідник канадійских представників при Лідзі Народів зажадав, щоб вже раз означено границі для України.

В Польщі суть великі гаразди, але се лиш видять сліпі. Польща винна лиш Англії 70,690.000 фунт. штерлінгів. А кілько то буде польських маречек? Сі довги певно не доведуть до розвитку держави.

Сьвят. От. Венедикт XV. вислав 50.000 лір для бідних Вірмен російських в Малій Азії.

В Індіях революція розширяєсь скоро.

стільки терпить, на радість і спасене їх душ. Як вірив сильно, сей побожний монах перед шістсотки роками, те і сталось в р. 1916.

Народ наш пізнав, як серед бурливих часів найзду московського на Галичину, а підчас режиму царського на Холмиціні і Полісся св. Йосафат був для них Тим, що вони витримали при св. католицькій Церкві.

Наш Митрополит, Андрій Шептицький, підчас неволі писав часто до переслідуваних Українців у Галичину. Вони часто писали листах (які чудом дістались до Львова): „Пам'ятайте Братя на свого Білого Брата“. Архієрей нагадував своїм вірним на св. Йосафата, щоб кріпились й не падали на духови. Се було в роках 1914-15.

В. Згополець

Син України.

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ В ТРЬОХ ЧАСТИНАХ.

(Дальше).

Але він усе ще не зважувався оповістити про свою постанову нового отамана.

Тим часом, побачивши що Микола вже увільнявся, підійшов Чинкадавін. Без лн сьогоднішніх вражін збила його з пантелюку, але він своїм чулим сердцем відчув, що коїться для нього навкруги щось недобре. Проте, поки Микола писав він тактовно державсь одсторонь, але тепер із щиросердністю переїстної натури, хтів попитати поясненя у свого пана.

І вістка про завтрашній відїзд Миколи вразила його мов громом. Бідолаха не міг навіть і уявити можливости розлуки зі своїм поритовником. На всі доводи, на всі умовляння, він одказував із слюзами на очах:

— „Чинкадавін їде з своїм отаманом! Чинкадавін воюватиме його ворогів! Чинкадавін умре без отамана!“

Микола був до сліз зворушений, але непохитий. Він вивів Чинкадавіна на прибережну скелю, звідки здалека при місячним сяйві виднілось море.

— „Друже Чинкадавіне! мій вірний,

любий джуро!“ промовив він зворушено, взявши Індіянина за руку і вказуючи йому в далечинь, де лежав його рідний острів. — „Там твій нарід! Там твоя батьківщина! Там усі твої! Ти відчуваєш оце?“ І Микола дійсно відчув, як непереможне тремтіння пройшло по всьому тілу джури. Тоді він продовжав далі:

— „Ох, ти ще не знаєш, що то таке туга за рідним краєм!“ — „Це гірше за смерть!... Гірше за муки!... І я, вірний мій друже, врятувавши тебе д смерті, не хочу, щоб ти повільно конав на моїх очах на далекій для тебе чужині!“

Кілька хвилин панувала тиша. І серед отієї тиші кожна з цих благородних натур вела глибоку, внутрішню боротьбу з собою, і одно й друге готове на саможертву.

Микола озвався перший:

— „О як би ти знав, як мені самому тяжко розлучитися з тобою, мій милий друже і мій брате!“... промовив він через силу, а голос йому тремтів од зворушення.

Щож до Чинкадавіна — цей колишній дикун-людоїд давно вже захлинавсь од ридань. І зпенацька, в якімсь несвідомім пориві, вони кинулись одно другому в обійми...

Довго, довго розмовляли тої ночі в своїй печері Микола та його джура. І

Микола сидів на стільці, а біля його ніг обійнявши йому коліна, втопивши йому в очі журливий зір, у німім одчаю перебував Чинкадавін.

А Микола давно вже передав новому отаманові і бумаги і всі справи, і 8000 фунтів птерлінгів грошей, та проте ніхто з них не думав тої ночі про відпочинок. І перші досвітні вогні настали їх у тім самім положіню: біля ніг Миколи сидів тяжко засмучений джура, міцніше обійнявши йому коліна.

Зпенацька почувися в далечені людські голоси: це прийшли за Миколою послані капітаном матроси. Надійшла хвилина відїзду. Микола вирвався з обійм. Востаннє окинув оком печерю, подвірря, лями і, вхопивши клунок з річами, в супроводі Чинкадавіна вибіг посланцям на зустріч...

Уже розсвднялося, коли Микола з невтішним джурою посіпшали разом із матросами до затоги. При березі стояла шлюпа готова до відплиття. Микола передав туди свої річі. Офіцір з шлюпи прохав посіпшати, бо саме починався відплив моря.

Находила найтяжча хвилина. Обгорнуті тяжким жалем, ні Миколи, ні Чинкадавін не могли говорити й лише стискали одно одного в обіймах. Нарешті Микола одірвався й ускочив до судна. Шлюпа відпливла. А на березі, затуливши чьсь у останнє з Миколою,

руками лице, непорушно стояв Чинкадавін. мов гранітова статуя відчаю...

Пливучи за відпливом, жалюпа летіла мов стріла. А коли вже була вона гонів за двоє від берега, щось наче здригнулось в закамєніім Чинкадавіні.

— „Прощай мій любий пане! Прощай, мій поритовнику!“ гукав він крізь ридання, простягаючи до Миколи руки. — „Я навчу діти свої молитися за тебе! І перші слова, яких вони вмітнуть, — це будуть солодкі імена: твоє та нашої спільної тепер Відчини!“...

Ці останні слова були вже ледві чути. Іх уловив тільки Микола. Ранковий вітер збив хвилю. Низьке судно хитаючись раз ураз та поринаючи межі хвилі, було вже сливе коло самого корабля; беріг зник із очей...

На кораблі чекали лише на Миколу. А коли він прибув, з наказу капітана матроси нагнули вітрила, зараз же підняли якір і корабель одплив...

А Микола зворушений до сліз нерухомо стояв на помості, на віки прощаючись із такою чужою колією, і такою рідною тепер землею. А коли пропливали затоку Поритунку, раптом розкинулася перед мореплавцями така картина на крутобережжю: з лавтоблякитним прапором у руках прибіг саме туди Чинкадавін, а біля нього були всі лями й пес, немов прощаючи.

Тому годі було інакше думати віруючому католикови, як тільки так, що прийде час, коли тіло Святого Бог покаже людям.

Старець відкриває тайну.

Було се в перших місяцях р. 1916. Один жовнір австрійської армії, Українець, що стояв на фронті проти Росії в околицях Берестя Литовського, приїхав на відпустку до Галичини і після поручення йде у Львові до Митрополічної палати. до св. Юра. Під сю пору Митрополит Андрій були у неволі в Курську, а у палаті перебував секретар довголітний Впресвщ. Митрополита, о. Павло Демчук, Василіянин. Жовнір сей коли побачив перед собою українського священика, сказав йому, що приходить з міста Білої. Там він мав нагоду пізнати одного старця-католика. Говорячи з жовніром, сей старець звіривсь перед ним з одною тайною. Її він перед ніким в життю не відкривав, а сказати хоче тільки українському Митрополитови у Львові. Коли о. Демчук почув, що жовнір сей приходить з міста Білої, в душі своїй відчув щось надзвичайного, та з великою радістю слухав оповідань жовніра. (Жовнір оповідає о. Демчукови, що знова розказував побожний старець з Білої).

В тім часі, коли Москалі забрали монастир оо. Василіян в місті Біла, старець, про котрого бесіда, числив 11 літ. Се сталося в р. 1864. Сей хлопчина чув від старших і в дома, що церков, де знаходяться мощі св. Йосафата, має замикатись начеб з причини реставрації. Він чув знова від інших, що Москалі замикають церков, щоб позбутись тіла Святого. Вечером перед зачиненням церкви малий хлопчина сховався на хорі, де й переночував.

Одуючої днини він крізь щілину в хорах бачив, як мулярі отворили в однім місці у щілозі таємні сходи нікому незнані і зійшли у підцерковну пивницю.

З Бразилії.

Ми вже згадували в попередньому числі, що дня 24. ц. м. приїжджає на візиту канонічну Преосв. Еп. Іван Брага. Ця вістка рознеслась летом блискавиці. Кожний був цікавий побачити Достойного Гостя, Князя церкви католицької, а тимбільше, що в таких хвиликах різні іще вісти ходять. Нарід почав приготовляти. Українці теж приготовлялись, бо, звісно український народ уміє витати таких достойних гостей. Народ український, мимо цього, що падав дощ, зібрався у церкві та очікував до вечера. Подібно поступив і инший народ у своїй церкві. Дощ не уставав. Тому, що дорога, між Понта Гроссою а Прудентополіс підчас такої слоти єсть сильно утяжливою, проте і Преосв. Епископ не прибув в означений час т. є. в суботу, але аж в неділю о 3 год з полудня.

Цего дня не посітив Преосв. Епископ жадної церкви (в місті знаходиться 3 церкви, а саме: українська, німецько-бразилійська і польська), але щоб показати, що Він Епископом для всіх народностей, що Йому рівні оба обряди — відправив Сл. Божу під голим небом на ринку, повитав всіх вірних, поблагословив своєю архієрейською рукою, по чім народ з процесіями відоровадив Його до помешканя.

В день Воздвиження Чесного Креста ц. є. дня 27. ц. м. відправив Службу Божу Преосв. в українській церкві. Мимо цього, що дощ уливний не уставав — народ виповнив церкву по береги.

Службу Божу Преосв., убраний в ризи обряду українського, правив в асисті 6 священиків: 3 латинських і 3 українських. По Сл. Божій Преосв. виголосив гарну науку. Народ, повний віри, слухав і наче клав в свої щирі серця постанову поступати після слів Достойного Пастиря. Відтак відбулась півгодинна адорація перед виставленими Найсв. Тайнами.

В Куритибі завязалось товариство, що має на цілі опікуватись жебраками. Це товариство, коли піде гарно, то є надія, що скоро розшириться, бо много споможе а при тім не одну гірку слезу отребідакам.

Пригадуємо, що календарі „Праці“ вже друкуються. Просимо слаати заздальгідь замовлення.

КУРИТИБА.

Як в попереднім році, так і цього року в день Успенія Пр. Діви Марії, Т-во ім. Т. Шевченка в Куритибі устроїло прогульку до Гважувіри. Прогулька випала гарно, бо у двох коль. зріс підєм народного духа і фінанси українського товариства у Куритибі пішли в гору.

В сам день Успенія, у неділю з раня, уставивсь похід з церкви у Куритибі, на стацію. Учасників прогульки було в сім році більше як минулого, бо зріс о 40 осіб. В попереднім році було 105 — у сім році 145.

В супроводі музики, похід рушив залізницею у двох відручних вагонах з Куритиби.

В Гважувірі стрінулись учасники прогульки з товариством місцевим і одною великою лавою, серед повіваючих прапорів українських і бразилійських, дійшли до церкви. О Рафаїл ЧСВВ. в окруженю процесій ждав на вході церкви. Він звитав гостей короткою промовою. По відправленім молебні — всі вислухали Служби Божої. По богослуженню похід рушив на цвинтар, де при могилі відправлено панахиду за поляглих Українців у світовій війні. При могилі промовляли о. Рафаїл і президент товариства ім. Тараса Шевченка у Куритибі, п. Яків Каровець. Він своїми спокійними словами змалював страждання наші у світовій війні, згадав за молодь українську, що лягла головами за святу ідею, волю України.

За зазивом братись до діла, за яке віддали наші брати своє жите бесідник закінчив своє слово.

взято спільної фотографії біля церкви і відправленю водосвяття — похід рушив на недалекий шакер, де бавивсь до год. 5 з полудня.

Поїздом вечірним всі вернули у Куритибу. На стації в Куритибі усталились наші Куритибські Українці, а усталились гарно. Попереду прапори — музика — нарід. І знова братерство наш рухнуло хвилею улицями головними: Рію Бранко, 15 Новембра і т. д. Була неділя — година 8 вечером, саме тоді, коли вулиці в Куритибі оживають, а наші йшли, йшли гарно, бадьорно несучи прапори. Публика ставала, инші виходили з каварень, склепів та приглядалась українському походу.

Ся маніфестація принесла великі користи так для народньої справи, як і матеріально товариство ім. Т. Шевченка мало дохід на будову свого власного Народного Дому.

І чужинці нас пізнають чим раз більше а і свої горнутья одною силою до спільної, народньої праці.

Оголошення.

Продається 2 шакри першої класу з будинками; є портера, вода коло хати, худоба, коні, кароса і т. д. Від місточка Іраті одня кілометр. Голоситись до:

João Pedro Roza.

Iraty — Paraná

ПОТРЕБА РОБІТНИКІВ до рубаня дерева до палива, як і до залізниці і дорментів. Платня: від метра дерева по 1\$500 на місці (у лісі); за дормента по 1\$600 так само на місці. Знаряди робітничі привезти зі собою. Зголошуватись до Петра Н вацкого. Nova Galicia — Estado S-ta Catharina.

— Новий лікар у Прудентополі —

Dr. ROMULO CARDILHO

Clinica medica e cirurgica

Лічить недуги мушин і женшин так внутрішні як і зовнішні. Приймає недужих ко-

малий хлопчина сховався на хори, де й переночував.

Слідуючої днини він крізь щілину в хорах бачив, як мулярі отворили в однім місці у підлозі таємні сходи, нікому незнані і зійшли у підцерковну пивницю. Він бачив, як домовину з тілом Святого витягнули з під престола, занесли у пивницю, замуруючи сходи так, що й сліду не оставили найменшого. Вночі хлопчина найшов спосіб вийти з церкви, та сю тайну заховав понад 55 літ, аж до сего часу, в яким міг звіритись католицькому, жовнірови, а сей Митрополитови у Львові.

О. Демчук, вислухавши бесіди жовніра, аж надто почув у душі, що Провидіне Боже хоче, щоб взятись до шукання мощей. Він вибирається в дорогу з адресами які жовнір йому лишив. (Далі буде).

Ма щоглі корабля у відповідь підняли також прапора: Англія віталася з Новою Україною а острів зникав із очей. Тільки на крутобережжю маячів іще Чінкадавін: так само непорушний, так само посилаючи в далечінь останне, мовчазне працання...

На рідній землі.

Вже тиждень плів Микола Атлантийським океаном, і могутня його краса опанувала Запорожця. У вічній боротьбі за прожиток він не мав на острові часу вгору глянути, й хоча пишна тропічна природа і вражала чутливу українську душу, проте не давала повної насолоди, бо туга мов крига сковувала самотному козакові всі почуття. Тепер же під подихом волі, мов квітка від леготу весняного, розпущилася, прокинулася уразлива юнацька душа.

І цілими годинами стояв Микола на помості, дивлячись у німім захопленню на повсякчасну мінливість океанічного плеса.

Трапилося що пропливав поуз них корабель. І тоді підніманням прапорів віталася судна, немов чумаки, що зустрілися на битій дорозі серед безкрайого степу. І яка ж це радість була для кораблевої залоги, коли стрічали англійський корабель! — Днів два потім тільки й балачок було, що про стрічних земляків:

Божій Преосв. виголосив гарну науку. Народ, повний віри, слухав і наче клав в свої щирі серця постанову поступати після слів Достойного Пастиря. Відтак відбулась півгодинна адорація перед виставленими Найсв. Тайнами.

Після адорації народ враз з процесією відпровадив Преосвященного до монастиря оо. Василіян.

Маємо надію, що Преосв. Владика гостячи між українським народом, не може винести непохвальної гадки. Нарід український, чуючи горячі і ревні слова Преосвященного, запише з вдякою в свої серця та передасть їх й поколіню, щоб таким духом жити.

Пишуть часописи, що Аргентина взялась на широку скалю до плантації герви-матте. З цього виходить, що тоді менше будуть брати з Бразилії.

висловлювали здогади про те, звідки вони й куди пливуть, який мають вантак і т. п.

Мимохіть завидки брали тоді Миколу, слухаючи веселу гутірку Англійців про своїх співгромадян. І він мріяв про ті недалекі вже часи, коли фльота Великої Української Держави величньо рознахуватиме плесо могути-океану.

Иноді зривалися з глибини моря цілі зграї летючих риб, тріпочучи в повітрі крильцями-плавцями. Часто проважали корабель страшні людоді-пожори, чигаючи на здобич. І горе бідолазі, що попав би ім у пащеку!

А Микола все стояв на помості в німім захваті й не міг тепера намилуватися цим колісь таким ненависним водяним простором.

Надходив вечір. Сонце вогнистою кулею величньо спинялося на крайнебі й усі крапливи плеса ставали тоді барвно промінчастими, немов посилаючи сонцю останній погляд — прощання.

А коли поночило й південне небо мерехтіло безліччю зір, Микола милував і нишим зоряним сивом внизу, і сліпочив подумям моря: океан горів! Усюди де корабель прорізував плесо, вода спалахувала сліпучим смарагдово червонястим світлом. Це було щось чарівне й незрозуміле: корабель доторкався океану, а той прискав подумям!

Отак цілісіньких півтора місяці плів

Микола. І кораблева залога давно вже звикла до високої постаті Запорожця на помості, що вжадібнім очікуванню посилає в далечінь свої тужливі зорі. Суворі мореплавці з співчуттям дивилися на задуманого Українця, тактовно лишаючи його на самоті, з його тугою та його думками.

За зазивом братись до діла, за яке віддали наші брати своє жите — бесідник закінчив своє слово. Згадати треба, що п. Яків Каровець — теперішний президент товариства, взявсь енергічно вести українську громаду в Куритибі.

По панахиді музика заграла жалібний марш. І зігнулись коліна великої товпи і зі сердець ширих Українців присутних полилась тиха молитва до Предоброго Бога за Тих, котрі жите віддали за справу святу. Усі встали а музика заграла гимн бразилійський і український.

Завважати належить, що музика вишколила грати кілька українських пісень і українській гимн. По

Микола. І кораблева залога давно вже звикла до високої постаті Запорожця на помості, що вжадібнім очікуванню посилає в далечінь свої тужливі зорі. Суворі мореплавці з співчуттям дивилися на задуманого Українця, тактовно лишаючи його на самоті, з його тугою та його думками.

По семи тижнях щасливої плавби Микола був у Лондоні, а 27. березня року 1656 приплив німецьким кораблем до Гамбурґа.

Діставшись до Європи, Микола всюди тепер стрічав вістки про Україну і то трівожні. Але найбільше засмутила нашого козака незнана йому до цього часу новина про злуку з Московщиною. Уся Європа одностайно осуджувала цей союз — культурної України з напівдиким, азійським, фіно-татаро словянським царатом. У Лондоні, між иншим, пощастило Миколі здобути цілу паку англійських газет за кілька літ і він у дорозі до Гамбурґа жадібно вишукував у них звісток про Україну. Оцим способом дізнався він докладно про два найбільші нещастя, які спіткали Україну за останні роки: бій під Берестечком та трактат із Москвинами в Переяславі. Читаючи газети, спостеріг також Микола, що наростає запекла боротьба межі Україною та зрадливими Москвинами.

У Several Proceedings з 13 квітня року 1654 так просто таки стояло:

Novий лікар у Прудентополи

Dr. ROMULO CARDILHO

Clinica medica e cirurgica

Лічить недуги мушин і женщин так внутрішні як і зовнішні. Принимает недужих кожної години. Убогих безплатно.

Мешкає в „Hotel Victoria“ у Прудентополи.

КАВА З ФАБРИКИ

S. JOÃO

ANTONIO CANDIDO CAVALIM
Iraty — C. № 21 — Parana

Зайдіть, а там дістанете каву найлучшої сорти, без домішок — ароматичного запаху та і тано, як в жадній иншій склепі.

... Останні вісти з Польщі приносять нам що непорозуміння між Хмельницьким та Московцями щоденно зростає й досягло такої міри, що Московці, боючись повстання покинули вже декотрі з тих міст, які вони мали на Україні. Гетьманові Хмельницькому далися вже в знаки нові пани й він робить усе від нього залежне, щоб увільнитися зпід своїх обіцянок Московцям.

Підчас плавби до Гамбурґа, зазнаючись Микола з одним англійським купцем, що не раз плавав до Архангельська, а одного разу, спокуючись на великі заробітки, зважився навіть поїхати до самої Москви.

Англієць багато оповідав Миколі про нового, дикого спільника України: оповідав про нечувану московську неохайність, нечемність, брудну розпусту лайку та повнісінькі хати тарганів. Сумлінного Європейця вразила також і вдача московського народу: Москвини не вагаючись дає безліч обіцянок, але як справжній дикун, ніколи не додержує слова.

Що до самої Москви, то тут Микола слухав неймовірне оповідання купця наче якусь казку. Усі урядовці там були справжні грабіжники: ніхто нічого не робив за дурно, вимагаючи хабаря. Сам московський цар та його міністри й найвищі достойники були нещесменні.

Що до віри, то хоча Москвини й записані були як православні, але як справді кожне село в них було нищої, пноді найдивнішої секти. (Далі буде).

Кривава книга.

24)

МАТЕРІАЛИ ДО ПОЛЬСЬКОЇ ІНВАЗІЇ НА УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ 1918/1919 РОКУ.

(Дальше.)

Коли їх там долянули польські легіонери вбили Івана Стороняка вистрілом з кризу, а Петра Стороняка побили та арештували а вкінці казали йому нести за собою машинний кріс. (Свідок С. П.) Коли до хати Марії Яворської підбігло 4 легіонерів, та хотіли підпалити її господарство, а другі изивали її, щоб видала гроші, які ма, вона з 2 місячною дитиною на руках окружена п'ятеро дрібними дітьми благала їх серед плачу, щоби не палили її хати та не позбавляли серед зимп даху над головою. Польські легіонери були глухі на благання нещасної жінки та на плач дрібних дітей. Тоді вхопила Марія Яворська збанок з водою та почала заливати підпалену стріху. В тій хвилі надійшов польський офіцер та вистрілив до селянки, Куля зранила дитину в лице, не поцілила однак Яворської. Вона хвилю занялася раненою дитиною, завинула її в кожух та дальше старалася огонь в стрісі придусити. Тоді той сам польський офіцер ще раз вистрілив, куля поцілила знов дитину в лице і вийшла вухом. Малий Михась Яворський вже не жив. В подібний спосіб убили тоді серед огня польські легіонери Миколу Гімля, який з горючої хати виносив

свої річи та складав на обійстю. По спаленню Корні польські легіоністи не раз ще виідали відтак до села та рабували оставші ще людські оселі. Нарід, який розбігся по поблиських селах мусів відтак повернувши до своєї нещасної громади, мешкати по кілька родин в купі в будах і землянках, в наслідок чого вибухла епідемія тифу, яка десяткувала село. Польські війська замінила гарне і спокійне село в страшну руїну, в сумне кладбище.

ПРО ЗНУЩАННЯ НАД ПОЛОНЕНИМИ МОЖНА БИ ПИСАТИ ЦІЛІ ТОМИ.

Польське правительство не додержало заключеного між українською і польською воюючими сторонами договору дня 1. лютого 1919 в справі поведіння з полоненими і інтернованими, як також додаткового договору з дня 11. марта 1919, який зістав заключений в присутности делегата швейцарського комітету Червоного Хреста.

Побоям, опльовуванням, знущанням, наругам, глузуванням, рабункам, моренням голодом, а накінець запроторюванням по всяких вогких темних та зимних норах серед бруду та смороду та всякої погані — не має кінця. Описи зібрані від очевидців збірців, переймають жахом і так:

(Далі буде)

ПОЗІР! — ПОЗІР!
УКРАЇНЦІ в ПРУДЕНТОПОЛІ і ОКОЛИЦЯ!

Теодор Савечка

отворив робітню ковальську. Може кожний дістати з доброї стали фойси, сокири, серпи поодинокі або й тузінами. Кує воли, направляє ушкоджені й виконує взагалі всякі роботи, входячі в обсяг цього фаху. Робота совісна — ціни приступні.

Кожний Українець повинен се вже раз зрозуміти, щоб лиш своїх ремісників підпирати!

Theodor Savetchka
Prudentopolis Parana

Позір Українці оселі Прудентопільської!

Заким маєте гадку іти в процес, або до суду то вступіть, та порадьтеся п. В. Лопатюка. Великі записи, розписи, реєстрента, щоб они були добрі, мусять бути добре зроблені. Зробити може найлучше, лиш свій чоловік. Тому ідіть, предлозіть своєю українською мовою, а п. Василь Лопатюк залагодить добре, і тай тано.

Др. Мирослав Шеліговский

ЛІКАР І ОПЕРАТОР

CURITY, BA

Rua S. Francisco № 25

Бувший асистент клінік європейських.

Лічить після найновішої системи. Виконує всякі операції хірургічні. Посторонних слабих приймає на ліченє і побут у своїй клініці. Лічить лучами «Roentgen». Посідає власну лабораторію до оглядин хемічних і мікроскопових, та всяких інших оглядин крові в слабостях внутренних. Порада устно і лисовно. — Мож розмовитись по українськи.

CONSULTORIO CIRURGICO — MEDICO

Dr. José Mendes de Araujo

Бувший славний асистент великого шпиталю S-ta Casa da Gamboa, Maternidade e Polyclinica do Rio de Janeiro.

Лічить з великим успіхом слабости жі почі і дітей.

Dr. José Queiroz Guimarães

Бувший асистент великого шпиталю S-ta Casa da Gamboa, Maternidade e Polyclinica do Rio de Janeiro.

Лічить успішно слабости нервові, недуги женщин і дітей.

При ліченю недуг крові уживаєсь 914 і 606.

В. Кун і Син.

Ipiranga — Гважувіра — Парана

Поручаю мій склеп при фабриці кап флішових, купую всякі продукти краєві, продаж гуртовна і деталічна.

W. Kuhn & Filho,

Guajuvira Parana

ПЕРША УКРАЇНСЬКА МАЛЯРСЬКО-АРТИСТИЧНА РОБІТНЯ І ШКОЛА

С. ГОРБАЧА.

Виконуються артистично малярські роботи, як мальованне декорації домів,

СКЛЕП НИКИТИ ДОНЯКА в місті Іраті

є знаний усім, так в Іраті як і з подальших околиць зі свого великого склепу, який отворив еще в р. 1908 у великім мурованім домі враз з приютом для подорожуючих до Прудентополя і звідтам до Іраті. Кожний, хто заїде у його дім, знайде вигідну обслуґу, як також зможе набути у склепі усе, що йому потрібне до ужитку домашнього і рільничого.

Купую герву-мате і инші продукти хліборобські.

В разі потреби винаймаєсь власна фіра до Прудентополя і козьній Іраті.

Федір Шнайдер

— в Портон —

подає до відома лп. Кольоністів, що його

ФАБРИКА ОЛІЮ

купує насінє лєну і конопель, як також прядиво льяне і конопельне. Одно кильо насінє лєну платить по 400 рейсів; насінє конопель по 500 рейсів. Прядиво чисте і кильо 1\$300 і більше.

Пишіть:

Theodor Schneider

Portão

Parana

Або через посередництво Григорія Тадри — Портон.

Dr. José Queiroz Guimarães

Бувший асистент великого шпиталю S-ta Casa da Gamboa, Maternidade e Polyclinica do Rio de Janeiro.

Лічить успішно слабости нервові, недуги жінщин і дітей.

При ліченю недуг крови уживаєсь 914 і 606.

Цини приступні. В заведеню візита коштує 5\$, в домі слабого 10\$.

Поза містом платиться від години.

GUARAPUAVA, Praça 7 de Setembro

ПЕРША УКРАЇНЬКА МАЛЯРСЬКО-АРТИСТИЧНА РОБИТНЯ І ШКОЛА

С. ГОРБАЧА.

Виконуються артистично малярські роботи, як мальованне декорації домів, церков і образів нашого стилю і обряду та взагалі всякого рода роботи малярські.

S. HORWATSH

CURITYBA г Barão do Rio Branco 19 с. р. 187.

Купую герву-мате і інші продукта хліборобські.

В разі потреби винаймаєсь власна фіра до Прудентополя і кольній Іраті.

Theodor Schneider
Paraná
Portão

Або через посередництво Григорія Тадри — Портон.

УКРАЇНЬКА ТОРГОВЕЛЬНА СПІЛКА

ОДРЕЦЬКИЙ — КОЗАКЕВИЧ

ІРАТІ — ПАРАНА

ПОРУЧАЄМО усім Українцям в Іраті і подальших околиць товари нашого склепу, який є завжди заосмотрений в ріжнородні фазенди, Seccos e Molhados, залізя, начиня кухонне і прочі знаряди рільничі.

СКУПОВУЄМО ГЕРВУ, ВІСК, МІД, і інші продукта кольвоїяльні.

Випродаж гуртовна і деталічна.

Для пп. Каросників кукурузи і січки не брак!

ODRECKYI & KOZAKEVYCH

Iraty — Адреса телеграфічна „Kozak“ — Paraná

BEVAM AS CERVEJAS
da

ATLANTICA

CAIXA
POSTAL
246.

TELEPHONE
454.

Atlantica

Luzitana

Curitiba — Porter

ВЖЕ ПРОБУВАЛИСЬТЕ ПРОДУКТА ПИВОВАРНІ АТЛАНТИКИ Т. А. (ул. Ігвассу — Куритиба)???

ПИВА

ЯСНІ: Атлантика, Люзитява, Гамбург, Куритибана, Паранаенсе; ТЕМНІ: Мюнхен, Кульмбах, Демократа, Портер.

НАПИТКИ:

Атланта, Більц, Вода Столова, Жезжі брес; ГАЗОНИ: з Цитрини, Абакаші, Мали, Помаранч, Содова вода.

Панове Хлібороби! Купуємо кожду скількість ячменю і платимо найлучші цини! Роздаємо також насінє ячменю і продаємо вибранє насінє ячменю.

Усі дріжджі Атлантики є найлучші і економічні.

Одинокий склад нашої пивоварні у Прудентополя в домі п. М. Козловского.

УКРАЇНСЬКИЙ СКЛЕП
КОСТЯ ОДРЕЦЬКОГО

В АНТОНІЙО РЕБОУСАС — ПАРАНА

Один з найбільших і найстарших склепів у цілім муніципю Іраті

Продаю товари ріжнородні — яких справді хто забажає — ФАЗЕНДА — ЗЕЛІЗО — ЗНАРЯДИ домашні, кухонні і усе, що потрібне до ужитку домашнього і рільничого.

Напитки ріжнородні. Скуповую герву.

На складі КАВА — ЦУКОР — усі споживчі товари. Капелюхи — стрільні артикули — окраси зі золота як брошки, перстені, ланцюшки до годинників іт.д. Чого Вам треба — купите і будете вдоволєні.

Constantino Odreckyi

Antonio Rebouças Paraná

НАЙБІЛЬШИЙ СКЛЕП

ВАСИЛЯ ВОИТОВИЧА

у Прудентополя

Містить усякі найпотрібніші знаряди господарські — рільничі, як також ріжного рода матерій, від найтанших до найдорожших: касеміри, чисто вовняні пали, готові убраня, копи, полотна, хустки, стяжки, капелюхи соломяні нитки до шитя, вишиваня і ручних робіт, зимові шалі, перфуми, перфумованє мило, скло, начиня кухонне, залізо, машини до шитя, порох, шріт, фугети, славна паста «фаворіта», шпурівки, книжки, та прибори шкільні.

Напитки краєві і заграничні.

На складі завжди: хміль, олій до ф.рб, свічки стеаринові, а подостатком муки найліпших марок, соли мелєної, грубої і рефінованой столової, нафта, тютюн, риж, цукор, фарина кукурузна і мандькова, фасоли, кави палєна і зернятами, чай з Індій.

Скуповую на більшу скалю герву і інші продукта кольвоїяльні.

Wasilio Woitovycz

Prudentopolis Paraná

Др. Александер Нікольський.

Славний спеціаліст з Європи, теперішний лікар при українськїм шпиталі в Прудентополя, поручає всім терплячим Українцям так мущинам, як і жєнщинам свої успішні лікарські услуги.

Dr. ALEXANDRE NIKOLSKYI.

Prudentopolis

Paraná.

Години урядові від 9 рано до 9 вечер; від 3 до 5 години пополудни в українськїм шпиталі. (Безплатно для бідних).

CASA „DNISTER“

НАЙБІЛЬШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СКЛЕП В УНІЙОВ ДА ВІКТОРІЯ, КУЧМИ І ДУНЦЯ.

Маємо на складі ріжнородні товари, як: фазенда, армариньо — начиня, кухонне, напитки краєві і заграничні, залізо і всякі продукта споживчі. Також виконуємо кравецьку роботу після замовлень.

ЦИНИ НАЙПРИСТУПНІЙШІ.

Українці! Попирайте завжди лиш своїх!

CASA „DNISTER“
de Kutchma & Dunetz.

Rua Visconde de Nacar — União da Victoria — Paraná.

Печатня оо. Василян в Прудентополя.